ANUL I.— No. 34. | 2 LEI EXEMPLARUL | MARŢI 25 SEPTEMBRIE 1923

CUVÂNTUL STUDENŢESC

ORGANUL·STUDENŢIMEI·ROMÂNE
DIN INTREAGA ŢARĂ

Redacţia şi Administraţia
Bulevardul Elisabeta
(Palatul Eforiei)

Anunciuri şi Reclame
se primesc la Administraţia ziarului.

PREŢUL
2 Lei numărul în Ţară.
3 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE
Pe 12 luni — — — Lei 100.—
Pe 6 „ — — — „ 60.—
Pe 3 „ — — — „ 30.—

Pentru
Preoţi, Profesori, Invăţători, Studenţi şi Ofiţeri:
Pe 12 luni — — — Lei 70.—
Pe 6 „ — — — „ 40.—
Pe 3 „ — — — „ 25.—

Profesorii Universitari vor da sentinţa

— In jurul Congresului dela Iaşi —

In sfârşit... După amânări şi şovăiri îndelungate, datorite desigur insistenţelor de sus care îl socoteau inoportun, congresul profesorilor universitari se ţine zilele acestea.

După o pasivitate dăunătoare atât Ţării cât şi Universităţii, în preajma noului an şcolar şi în ceasul ultim, când dăinuirea acestei atitudini ar fi o imposibilitate morală, profesorii noştri sunt obligaţi în mod fatal să ia o atitudine faţă cu mişcarea studenţească.

Desigur că insinuarea infamă că suntem în legătură cu duşmanii ţării şi că servim unor anumite scopuri politice, nici nu va mai reţine atenţiunea luminatului aleopag dela Iaşi.

Sbuciumul tineretului universitar, minunata lui solidaritate, tăria convingerilor şi avântul generos, nu pot fi ofensate de bănueli josnice.

Opera de trezire a conştiinţei naţionale, înfăptuită de noi într'un an de enorme sacrificii, e uriaşă;

Nu ne mândrim şi nu cerem răsplată. Noi ne-am făcut datoria.

Dacă vor fi fost atitudini şi exagerări regretabile din partea noastră, a celor loviţi, jigniţi şi desconsideraţi, nu mai puţin şi din partea unora dintre profesori, s'a greşit amarnic faţă de noi.

Ne permitem a reaminti onor. congres, aceste concepţii şi atitudini fundamental greşite.

Un distins profesor dela Iaşi şi fost ministru, în momentul culminant al mişcărei noastre, când situaţia părea mai încordată şi mai fără vre-o eşire ca oricând, rezuma astfel părerile D-sale, într'un interview acordat ziarului „Dimineaţa":

„Studenţii trebuesc lăsaţi să se aşeze. Nu vor mai putea rezista mult; mai ales dacă Universităţile vor fi ţinute deschise (cu jandarmul), se poate prevedea cu certitudine şi data capitulărei lor".

Se poate imagina o mai abominabilă concepţie din partea unui dascăl?

Să laşi tineretul să se frământe până la uzură, secătuindu-l de forţe, pentru ca să-l învingi?

Şi totuşi atâţi profesori ne-au privit ca pe o tabără adversă care trebue răpusă!

Din fericire şi spre consolarea noastră, un eminent iubit profesor din Bucureşti, a enunţat în mod public, formula demnă: Studenţii trebuesc convinşi, nu învinşi!

„Cum să venim în mijlocul studenţilor? se poate întâmpla ca el să ne huiduiască; îţi închipui atunci situaţia noastră? iată vorbele unui profesor cu idei „umanitare" şi de echivocă naţionalitate, care se lăuda în consiliile profesorale că el „singurul" a isbutit să ţină cursuri cu un mare număr de studenţi. Nu neîncrederea jignitoare faţă de noi, ci neîncrederea faţă de propria lor autoritate morală şi lipsa unei conştiinţi severe a obligaţiilor pe cari le au ca directori morali ai generaţiei tinere, a fost o crudă deziluzie pe care ne-au prilejuit-o mulţi dascăli ai noştri.

Dar paharul cel mai amar, ni l-a întins profesorul cel mai stimat şi mai iubit până eri. Fără a discuta o clipă cu noi, fără a voi să ne înţeleagă nevoile şi păsurile, cel pe care îl urmasem altă dată în lupta vijelioasă pentru limba şi cultura românească, a impus acum prigoana cea mai draconică împotriva noastră şi s'a ridicat în apărătorul cel mai înverşunat al duşmanilor pe care îi combătuse eri, vina noastră nefiind decât că îi combatem noi, astăzi.

Iată cauzele cari au contribuit la prăpastia dintre noi şi profesori. Iată cauzele care au determinat o actuală psihologie specială în rândurile tineretului universitar.

Un sentiment de neîncredere în toţi, tocmai când setea de credinţă e mai aprigă; din neînţelegerea şi loviturile nemeritate, intransigenţa în convingeri şi exasperarea forţelor sufleteşti şi energetice svârlite în luptă.

Mare e răspunderea profesorilor întruniţi la Iaşi. Ei trebue să chibzuiască acolo ca dascăli şi ca cetăţeni, ca părinţi şi ca minţi luminate. Vor trebui să hotărască pentru Universitate şi pentru cultura românească, pentru ţară şi pentru generaţia de mâine.

Dumnezeu să-i lumineze şi să le toarne în suflet aceeaşi aprinsă iubire de Patrie care a călăuzit sacrificiile noastre.

N. N. C.

Neruşinarea Jidanilor din Oradia Mare

Indrăzneală jidanilor întrece orice margini.

Lăsaţi să-şi facă de cap sub paza autorităţilor şi legilor ce le sunt numai spre folos, jidanii au tupeul să ameninţe. Cu câteva zile mai înainte un comunicat cu trăsături categorice, spune că comunitatea evreiască din Ardeal nu dă nici un cadavru pentru studenţii medicinişti evrei din Cluj, mai mult, reclamă şi ultimul cadavru ce se găsea la acea facultate.

Memoriul comunităţii evreeşti din Oradia adresat Ministerului de Instrucţie publică întrece limitele celui mai larg spirit de toleranţă. Cu obrăznicia specifică şi cu un ton de stăpân ajuns jidanii refuză de a introduce în şcolile minoritare jidoveşti limba română, sub pretext că în Ardeal limba maternă a evreilor e cea maghiară.

Afirmându-se ca minoritate refractară, ei anunţă că limba română va fi introdusă după putinţă în şcoli iar dacă nu se va ţine seamă de cererea lor, jidanii ameninţă că vor protesta în străinătate, şi vor închide şcolile.

Viitorul comentând acest fapt spune că ameninţările fără sens şi protestările evreilor maghiari în străinătate nu impresionează pe nimeni.

Şi totuşi.... de aceste protestări v'aţi impresionat de nenumărate ori când studenţimea şi-a formulat întemeiatele ei cereri.

Pentru noi ambele alternative ale memoriului jidănesc ne sunt egale. Dacă închid şcolile sau dacă reclamă Ligii, guvernul trebue să ia măsuri. Să aplice sancţiunea severă cuvenită celor care în ciuda tratatelor la care în bună măsură au conlucrat, înţeleg să aducă serioase lovituri statului prin periclitarea intereselor lui superioare.

Nu ne îndoim că autorităţile superioare vor lua măsurile dictate de împrejurări.

ARABII HULIGANI

Ziarele anunţă că în Palestina autohtonii au deslănţuit mişcări revoluţionare contra sioniştilor. Oare tot huliganii din România au pus la cale şi revoluţia Arabilor împotriva evreilor.

CRIZA FASCISMULUI

De abia înfiripat, în ciuda loviturilor a tot ceeace e putred, învechit, vândut sau jidănesc, dar în larga simpatie a tuturor iubitorilor de ţară, tânărul nostru fascism traversează o criză internă menită a-i limpezi rândurile şi directivele.

Considerăm această criză ca pe o încercare dureroasă dar care neîndoios va fi salutară fascismului, ca pe un prilej nimerit de oţelire a forţelor morale ale adevăraţilor fascişti.

Cauzele crizei se cunosc.

D. C. Pădeanu, proprietarul imobilului din str. Carageale 32 (sediul F. N. R. până acum 2 săptămâni), împreună cu căpeteniile fasciste, Luca Baroncea şi colonel M. Cioranu, într'o consfătuie secretă, au decis a se investi cu calitatea de comitet suprem, în frunte cu d. Pădeanu, dictator, în felul lui Mussolini.

Această lovitură trebuia să aducă după sine o schimbare de directivă. „Adevărul" de acum câteva zile, suv titlul *„Noul program al Fasciştilor"* s'a grăbit chiar să anunţe că *„pe viitor se va trage o linie de demarcaţie între cerinţele antisemite şi revendicările fasciste"*:

Spre stupoarea generală, ziarul oficial fascist, publica, sub inspiraţia dictatorului Pădeanu, un apel *„către toţi cetăţenii acestei ţări, fără deosebire de clasă socială, sex sau religie"*...

Efectul a fost imediat. Dictatorul căzut în ridicol iar ceilalţi doi impostori goniţi din rândurile fasciste.

La rândul lor, aceştia exclud pe cei ce i-au exclus, iar în aceeaş zi, s'au vândut pe străzile Capitalei 2 ediţii ale aceluiaş ziar „Fascismul".

Incercarea Jidanilor de a produce o diversiune în rândurile fascismului şi de a-l compromite, a dat greş.

Tentativa lor s'a isbit de zidul convingerilor adânci ale adevăraţilor fascişti.

Acestor adevăraţi fascişti, pentru că în rândurile lor avem sute de studenţi, şi pentru că o înfrângere a lor inseamnă o spărtură în frontul forţelor naţionale cari luptă astăzi contra Jidanilor şi pentru regenerarea societăţii, ne permitem a le atrage atenţia asupra unui lucru de importanţă capitală.

Cel puţin de aci încolo sunt datori a proceda cu cea mai severă rigurozitate la selecţionarea partizanilor.

O caracteristică a curentelor noui, e că pe entusiasmul şi buna credinţă a câtorva, încearcă să se ridice o seamă de arivişti ordinari. Ca să aplice fierul roşu pe păcatele societăţii, fascismul e dator mai întâi să-l aplice în rândurile sale.

La acestea, fasciştii să ia aminte.

D. Ghiţulescu

Comisiunile pentru examenele de admitere în Universitate

Ministerul Instrucţiunei a numit comisiunile pentru examinarea absolvenţilor de liceu cari se prezintă la Universitate.

Aceste comisiuni sunt compuse pentru fiecare facultate, din decanul respectiv şi doi profesori, după cum urmează:

Litere: Decanul, **Evolceanu**, Profesorii, **I. Bianu** şi **S. Mehedinţi**.

Ştiinţe: Decanul, **Miculescu**, Profesorii, **Cancel** şi **Ursu**.

Drept: Decanul, **Missir**, Profesorii, **Mihail Dragomirescu** şi **Murnu**.

Medicină: Decanul, **Mina Minovici**, Profesorii, **Ovid Densuşianu** şi **D. Russo**.

Examenele vor consta din următoarele obiecte: Istoria Românilor, Geografia ţării şi Limba Română, asupra cunoştinţelor generale de liceu la aceste materii.

La fiecare facultate, cu excepţia Literilor, se adaogă şi obiectul special respectiv.

Amicilor noştri ITALIENI

Centrul universitar din Bucureşti a trimis legaţiunei italiene din Capitală, o adresă de condoleanţe pentru masacrul stupid comis împotriva misiunei italiene în Grecia. In acea adresă, studenţimea română, reînoia faţă de poporul italian ofensat, expresia sentimentelor de profundă simpatie ce ne leagă de Italia.

Am publicat în ziarul nostru atât conţinutul adresei studenţimei cât şi admirabila mulţumire a legaţiunei italiene.

Iată că ziarul *„Nuova Italia"*, săptămânalul fascist, care apare în Bucureşti, într'un articol vibrant adresat studenţilor români, traduce sentimentele de gratitudine ale fasciştilor italieni faţă de gestul tineretului universitar român.

Redăm mai jos acest articol, pentru a face să se cunoască bine în rândurile noastre, cine sunt şi ce sentimente animă pe fasciştii italieni faţă de noi:

Studenţilor Români

Italienii din România, şi prin ei Fascia Naţională Italiană, exprimă studenţilor români, profunda lor recunoştinţă pentru nobilul gest de solidaritate latină săvârşit de ei prin prezentarea Legaţiunei Italiane, a adresei lor de simpatie, pentru Italia, care profund ofensată în demnitatea sa de nelegiuitul masacru al unei misiuni diplomatice, cere cu tărie Greciei reparaţiunile cuvenite pentru ultragiul fără pereche.

In corul general de ostilitate care se ridică din presa română de orice culoare politică, nefiind exclusă nici cea oficială, generosul gest pur latin al studenţilor, reconfortează pe Italienii din România, pentru că graţie lor, recunosc în studenţi, cari sunt floarea poporului român, pe fraţii nu numai de sânge, ceea ce ar fi puţin lucru, dar şi de spirit de credinţă şi de aspiraţiuni.

Fascia Naţională Italiană, care ştie să facă distincţiune între presă şi popor, nu culege insultele şi calomniile, ci ridică braţul în salut roman şi înclină steagul fascist înaintea tinerilor şi generoşilor fraţi,

Bucureşti, 15 Septembrie 1923.

Profund mişcaţi de călduroasele cuvinte adresate nouă, ne simţim în situaţia aceluia care pentru un gest neînsemnat şi atât de îndatorat, se simte copleşit de mărinimoasa atenţie aceluia care l'a apreciat mai presus de meritul său.

S'au putut vreodată îndoi Italienii de frăţeştile noastre sentimente? Credem că nu, şi în articolul de mai sus, Italienii înşăşi arată că ştiu să deosebească între presa noastră venală şi străină şi sentimentele reale, profunde şi durabile ale poporului.

In afară de presă, interesele şi directivele politice de moment, poate că nu coincid cu ale Italiei.

Pentru aceasta ne putem învinui reciproc.

Noi latinii, nu ştim să conservăm între noi şi solidaritatea practică, de imediată utilitate.

In acest sens trebuie să se întâlnească sforţările comune ale bunilor patrioţi din ambele ţări, pentru a face ca comunitatea de sânge şi de caracter să se transforme într'o temeinică legătură de interese politice şi economice.

Noi nu trebue să uităm că fiind înconjuraţi de duşmani turano-finic, cu toate actualele noastre amiciţii slave, tot în fraţii de sânge latin, pe cari îi reprezentăm în acest colţ al lumii, putem găsi ajutor şi înţelegere adevărată, ca şi în decursul marelui răsbol.

La rândul lor, Italienii nu trebue să uite că sprijinirea Ungariei (de exemplu), poate duce la o încordare a relaţiilor cu noi.

Acestea fiind spuse, tineretului din Italia şi tineretului din România, i se deschide o nouă perspectivă luminoasă de laborioasă muncă:

Intărirea relaţiilor Italo-Române.

Paolo Crespi.

Comemorarea lui Gh. Lazăr

In zilele de 29 şi 30 Septembrie se va sărbători centenarul lui Gheorghe Lazăr. Conform programului stabilit, în ziua de 29 Septembrie, se va oficia la Mitropolia din Capitală un parastas. Toate şcolile din ţară vor sărbători memoria marelui dascăl. Profesorii vor ţine conferinţe. In acelaşi zi va fi sărbătorită memoria marelui dascăl la Sibiu. In ziua de 30 c. se va face un pelerinaj la Avrig, satul unde s'a născut Gh. Lazăr, la care vor participa delegaţi ai tuturor şcoalelor din ţară.

PENTRU CONGRESUL PROFESORILOR UNIVERSITARI

Scrisoare către părinţi...

Duminică, 23 Septembrie, se deschide, la Iaşi, congresul Uniunii generale a profesorilor universitari. Pe lângă alte chestiuni de mai mică importanţă, acest Congres se ţine pentru a se stabili o atitudine unitară şi precisă a d-lor profesori faţă de mişcarea studenţească, prin care s'a tulburat atât de adânc liniştea aşezămintelor noastre de învăţământ superior, care nutreau şi nutresc încă în pieptul lor microbii cari le vor doborî ca mâine.

După un an de luptă, studenţească iar nu universitară, ni se va împlini în sfârşit o dorinţă pe care ne obişnuiserăm în timpul din urmă a o considera ca o himeră, se va coborî peste buzele noastre arse de friguri rile rănilor ce ne sângerează, binefacerea unui izvor *de* care am fost — de ce? — ţinuţi departe atâta vreme.

Profesorii noştri, cari au auzit de atâtea ori pledându-se dreptatea crezului care ne călăuzeşte, nu au nevoe de o nouă, şi veşnic aceiaşi expunere a lui. Il cunosc îndeajuns.

Vrem să spunem acum şi aci, ceva nou.

Studenţimea, după un an de sforţări, răsuflă obosită. Ştim şi aceea că aproape pretutindeni se „speră" într'o „potolire" a studenţilor, adică într'o prăbuşire, într'o *înfrângere* a lor. *Când* e însă înfrânt cineva? *Atunci*, când, în lipsă de puteri, încetează în orice condiţiuni lupta. Deci „se speră" (noi ne-am *înfiora* ca de un îngrozitor coşmar), într'o apropiată epuizare totală a forţelor studenţeşti, spre marea satisfacţie a nemernicilor plătiţi de Iuda. Ici colea se începe chiar exploatarea acestei aşteptate catastrofe, (cum s'a făcut de pildă la Cluj, unde autoritatea universitară, contând pe slăbiciunea studenţilor, le-a răpit, la începerea lucrărilor de Anatomie, ceeace se câştigase deja anul trecut: chestiunea cadavrelor, pentru a pune apoi imediat îndărăt ceeace răpise, după ce i s'a ripostat aspru de către studenţimea care, departe de a fi „epuizată" şi „potolită", are încă energii nebănuite, ce ştiu aprecia şi pedepsi asemenea fapte, pe care le compară, fără exagerare, cu abominabila jefuire a unor răniţi reduşi la neputinţă!)

Aceasta vrem s'o spunem: avem încă energii nebănuite în noi! Nebănuite atât de domnii profesori, cât şi chiar de noi înşine. Simţim, în faţa marei primejdii, cum se deschide în noi ultimul tezaur, al energiei supreme, moştenite dela strămoşii cari şi-au ştiut da viaţa pentru neam şi binele obştesc.

Ştim că vor fi canalii care ne vor lua în râs şi ne vor batjocori. Mârşevia lor ne lasă însă neclintiţi de oarece, dela ei, ne aşteptăm să primim şi înainte de a închide ochii pentru totdeauna, buretele cu fiere, pe buze, şi suliţa perfidă, în coaste. Nu lor le vorbim, ci acelora cari au tremurat alături de noi de emoţia cumplitelor zile ce le-am trăit, acelora cari, până acum, ni-au dat un sfat bun, o vorbă de răsplată, acelora cari au îngenunchiat alături de noi în colbul străzii pentru a se ruga în faţa bisericii ce ne gonise dela sine, celor cari ni-au vorbit frumos şi româneşte, celor cari, mâine, vor putea stoarce o lacrimă în faţa mormintelor noastre. *Ei* să ne asculte, numai ei. Ceilalţi vor înjosi, chiar şi numai prin prezenţa lor, sfinţenia sentimentelor cari ni se revarsă din sufletele prea pline.

Şi, *lor* le spunem:

Ştim că o luptă poate duce şi la înfrângere.

Infrângerea e ruşinoasă într'un singur caz: când vina o poartă cel înfrânt şi mai ales când acesta nu şi-a făcut pe deplin datoria. Ei bine, aflaţi, iubiţi părinţi, că noi socotim că, azi, încă nu ni-am făcut toată datoria. Azi, acum, nu ne putem da învinşi, căci ne-am batjocori feţele tinere şi curate. Credeţi că vom fi toţi înfrânţi? Fie, noi nu putem să credem aceasta, dar chiar dacă aşa va fi, *n*oi nu o vom vedea această înfrângere. Zac în noi, greu înăbuşite, energiile nebănuite, care se nasc, în clipa supremă, în sufletele făcute pentru jertfă. Aceste energii încă n'au isbucnit, vor isbucni însă cu siguranţă, dacă isbânda nu le va potoli în curând. Vor isbucni! Cu ce jertfe? E o întrebare care nu cântăreşte nimic pentru noi. Cu jertfa noastră personală, vom trece prin iureşul oricât de cumplit al ultimului atac, al încordării năstruşnice a ultimelor noastre energii, a celor sfinte, a celor nebănuite... Că veţi plânge şi vă veţi căi pe urmă? O veţi face în zadar! Acum, cu un gest, cu un cuvânt al vostru, ne puteţi da totul, isbânda desăvârşită.

De aceea vă rugăm, cu dragoste şi respect:

Cereţi, iubiţi profesori, alături de noi legiferarea principiului *Numerus clausus*, şi îl vom avea cu siguranţă!

Cuvântul vostru poate deci aduce, isbânda acum, fără întârziere! Nu spunem că fără el nu vom isbândi. Nu! Dar, pe această cale stingheră, calvarul ce ne aşteaptă va fi mult mai mare şi mai lung, până sus, la aceeaşi culme, pe care o vom atinge oricum, dar pe care cuvântul vostru o poate apropia fără noui şi într'adevăr scumpe jertfe, scumpe pentru ţară, nu pentru noi.

Şi acum, sfătuiţi-vă şi hotărâţi. Aşteptăm tot atât de neclintiţi şi un răspuns, şi pe celalt.

Cuvântul vostru ne e scump, deoarece el ne va aduce strigătul de isbândă, sau sunetul de alarmă pentru atacul suprem.

Noi, vom rămânea aceiaşi!

Scumpi părinţi: *acum ori niciodată!*

I. Moţa
Preş. Centr. „Petru Maior" Cluj

Studenţimea română luptătoare, roagă cu stăruinţă pe toţi d-nii profesori cari înţeleg şi aprobă mişcarea studenţească, să binevoiască a lua parte activă la

Congresul Profesorilor Universitari

care se va ţine *la Iaşi, în zilele de 23 Septembrie* şi următoarele, şi a susţine acolo cu tărie aderarea domnilor profesori la principiul Numerus Clausus şi la celelalte revendicări studenţeşti. Studenţimea română întreagă, aşteaptă cu nemărginită nădejde cuvântul profesorilor săi, care poate aduce isbânda uşoară şi desăvârşită a cauzei studenţeşti.

Moţa I. I. Preşed. Cerc. Petru Maior.

Arcaşii din Vatra Dornei

Arcaşii din Vatra-Dornei, costumaţi naţional, în bondiţă, cu tricolorul pe piept şi pană de vultur la pălărie, au sfinţit şi ridicat steagul lor, Duminică în 9 Septembrie a. c.

Insemnătatea serbării a fost ridicată şi de asistenţa numeroasă de preoţi şi de prezenţa delegaţilor societăţilor studenţeşti şi poporale din Bucovina, precum şi prin imensa mulţime de oaspeţi aleşi, dintre cari aproape fiecare reprezenta o autoritate, o comună, o clasă, o corporaţie.

Bandiţii dela „Adevărul"

Se ştie că lucrătorii din atelierele „Adevărului" s'au pus în grevă, cerând să li se mărească salariile.

Direcţiunea ziarelor „Adevărul" şi „Dimineaţa" le-a răspuns că „n'are de unde".

In faţa acestei neruşinate minciuni şi cinismului sfidător al patronilor, lucrătorii au denunţat printr'un manifest „către opinia publică din România", cine sunt şi ce afaceri învârtesc patronii numitelor ziare. Relcaţiile muncitorilor sunt înspăimântătoare.

Facem un real serviciu opiniei publice, publicând extrase din destăinuirile lucrătorilor.

Făcând o socoteală foarte amănunţită a cheltuelilor, după preţul actual al hârtiei, costul tipăriturei, tirajul zilnic („Adevărul", 50.000 exemplare; „Dimineaţa", 100.000 exemplare), rabatul depozitarilor şi vânzătorilor, la sfârşitul tuturor socotelilor, rezultatele următoare:

	LEI
La „Adevărul" se câştigă	61.000 zilnic
La „Dimineaţa" „ „	72.000 „

Să vedem acum şi celelalte venituri cunoscute, (spun lucrătorii), pentru că patronii unor „anumite" ziare au şi alte venituri pe care noi nu le ştim, iar marele public nu le înţelege. Nu înţelege marele public, de pildă, că o polemică în ziar între două sau mai multe persoane precum şi altele se plătesc cu zeci de mii de lei. Publicitatea ambelor ziare produce între 70-100.000 lei zilnic. Domnii aceştia cari ne acuză că noi scumpim viaţa, nu se sfiesc, nu le este teamă că publicul se va revolta, scumpind anunţurile dela 50 bani rândul de corp 7 la 33 lei rândul de corp 6, iar mica publicitate dela 5 bani cuvântul, la 3 lei cuvântul ceea-ce constitue cea mai neruşinată şi mai criminală spoliaţiune a secolului!

Prin urmare, din vânzarea ziarelor rămân 123.000 lei zilnic, şi din publicitate 70.000, fac un total de lei 193.500.

Să vedem acum şi cheltuelile zilnice: Statul săptămânal al personalului tehnic este 150.000 lei; noi punem lei 180.000, adică 30.000 lei zilnic. Statul redacţiei şi administraţiei nu trece de 450.000 lei lunar sau 15.000 lei zilnic.

Celelalte cheltueli ca cerneală, benzină, lumină, curent, sfoară pentru expediţie, chei de valuri, postavuri, uleiu, consumul materialelor prin topirea stereotipie şi linotip, dările către stat, etc., etc., încă 30.000 lei zilnic, fac în total cheltuelile zilnice suma de lei 75.000.

Rămâne un beneficiu zilnic de lei 118.5000 sau 42.660.000 lei anual!

Acesta este venitul ştiut pe care-l realizează patronii actuali al ziarelor „Adevărul" şi „Dimineaţa", aceşti domni care înşeală publicul cititor cu minciuni, afirmând că cifra de 5.000.000 lei trecută la cheltueli de salariu nu este posibilă, fiindcă de a fi găsit posibilitatea să o înscrie la venituri.

Să mai ar suna cam astfel: „Dacă voiţi, daţi voi, publicul, consimţind să vă urcăm anunţurile la 100 lei rândul, şi la 10 lei cuvântul în Mica publicitate", căci noi din 42.660.000 lei câştigul nostru anual, nu dăm nici morţi"!

Şi când te gândeşti că aceşti oameni au cumpărat toată instituţia „Adevărul" şi „Dimineaţa" cu 18.000.000 lei, şi cu înlesniri de plată, pe termen de 10 ani.

Exploataţi şi brutali pentru lucrătorii din fabrică, înşelători pentru publicul cititor: înfruntu oligarhii şi poltronii, afară din fabrica prin ziarele lor, democraţi de paradă, făcând sgomot în jurul lor ori de câte ori li se par că sgomotul le pot aduce bani la tarabă, iată cine sunt actualii patroni al „Adevărului".

Este bine ca să s'a dat ocaziunea să informăm opinia publică a acestei ţări, atât de desorientată de aceste ziare, pretinse democratice, de ce sunt în realitate.

Iată tabloul real al excrocheriilor celor dela „Adevărul" şi „Dimineaţa"; dar şantajul zilnic al acestor publicaţii ovreeşti?! **Bandiţii.**

Relaţiile dintre studenţii Cehoslovaci şi Români

Se ştie că în cursul lunei August, un grup de studenţi cehoslovaci a vizitat principalele oraşe ale ţării noastre, fiind conduşi de d-nii D. Marinescu-Slatina, N. Tomovici şi Simeon Ţovaru, delegaţi al soc. studenţilor în medicină.

Studenţii cehoslovaci, încântaţi de modul cum au fost primiţi şi de cele văzute la noi, s'au grăbit a ne trimite următoarea scrisoare de mulţumire:

Asociaţiei studenţilor în Medicină
BUCUREŞTI

Scumpi amici,

Departamentul afacerilor străine a Uniunii nationale a studenţilor cehoslovaci din Praga, are onoarea de a vă mulţumi în modul cel mai cordial pentru întreaga bunăvoinţă arătată expediţiei Departamentului Academic al turiştilor cehoslovaci, cărora le-aţi procurat tot ceiace le-a trebuit în România.

Recepţia foarte amicală şi cordială a studenţilor noştri în ospitaliera d-voastră ţară, ne-a dovedit perfecta d-v. amiciţie.

Noi suntem convinşi că raporturile născute prin această vizită vor constitui bazele pentru colaborarea amicală a studenţilor români cu studenţii cehoslovaci ce s'a şi manifestat la plecarea acestor două ţări.

Sperăm cu multă plăcere, că secţiunea română a departamentului afacerilor străine va realiza organizarea raporturilor noastre şi va vă uşura realizarea unei vizite a studenţilor români în Cehoslovacia.

Primiţi, etc.

Pentru Uniunea Naţională a stud. cehoslovaci
Departamentul afacerilor străine
Saromir Appel, preşedinte
Vaclav Laifr, conduc. expediţiei
L. Pokorny, secretar.

Pe de altă parte, biroul presei de pe lângă legaţia cehoslovacă din Capitală, ne comunică următoarele:

Societăţei Studenţilor în Medicină
BUCUREŞTI

Avem onoarea a vă aduce la cunoştinţă că „Uniunea studenţilor cehoslovaci din Praga, ne roagă să vă transmitem expresiunea viei recunoştinţe a studenţilor cehoslovaci, care au avut cinstea de a se bucura de o deosebită primire colegială şi prietenească cu ocazia vizitei lor în România.

El au plecat din ţara românească, purtând în sufletul impresia adâncă a tuturor sentimentelor frumoase ce le-au fost manifestate precum şi amintirea neştearsă a bogăţiilor ţinutului.

Doritori de a strânge cât mai mult legăturile de amiciţie cu studenţimea română, studenţii grupaţi în „Uniunea studenţilor cehoslovaci", au hotărît formarea unei secţiuni româneşti pe lângă această uniune".

Veţi fi ţinuţi în curent cu tot ce se va face în această privinţă. Credem că nu veţi refuza sprijinul d-voastră pentru această idee în cazul când va fi solicitat.

Primiţi, etc.

Şeful biroului de Presă pe lângă legaţia cehoslovacă din Bucureşti
A. Kudrnác.

Aceste manifestări ale studenţilor cehoslovaci, dovedesc cât de cordiale sunt în prezent relaţiile dintre studenţii cehoslovaci şi români şi arată în acelaş timp cât de mult contribue la aceasta, excursiunile şi vizitele reciproce ale tineretului intelectual a ţărilor amice. Nădăjduim că guvernul nostru convins de acest adevăr, va da tot sprijinul său pentru organizarea unei excursiuni a studenţilor români în Cehoslovacia.

Filosemit sau Inconştient?

Profesorul Poenaru Căplescu ne insultă dela tribuna Adevărului

Pentru un intelectual e o crimă de a lăsa prostia să se ridice la rangul de înţelepciune, iată de ce citind articolul D-lui Dr. C. Poenaru-Căplescu ne simţim datori cu câte-va precizări şi lămuriri.

Scrutând problemul antisemit, pe care ne ameninţă al mai fi dezbătut în coloanele aceluiaş ziar, *califică formula cerută de studenţime „Numerus Clausus" de absurdă* aşa încât *la finele aceluiaş articol* afirmă că prin deviza, şcoli, şcoli şi iar şcoli! *numerus clausus se va introna dela sine în mod spontaneu*, etc. Nu rea credinţa, dar naivitate. Il găseşti ca natural şi logic, îl găseşti aşa dar posibil după ce l-ai calificat de absurd, ca principiu fals, non sens pentru epoca în care trăim! Şi am zis naivitate întru cât nu înţelegem cum de nu a luat la cunoştinţă că savanţii eminenţi profesori, cu deosebire ai facultăţi de medicină, au îmbrăţişat dintru început, soluţia, propusă de studenţi şi că o mare parte au admis obiectivele problemului pus în faţa pericolului ce ne ameninţă.

A crede că d-voastră vă ridicaţi deasupra nivelului intelectual al celorlalţi colegi, e a comite o indelicateţă sau o exagerare a personalismului, lucrul ce nu-l credem posibil. Lipsit de o argumentare logică pornind dela criterii cu totul false conchideţi că mişcarea noastră e anticulturală, când ni se recunoaşte legitimitatea ei, când dogma noastră e tocmai formarea unei culturi naţionale când unanim ni se recunoaşte meritul de a fi trezit conştiinţa naţională întru salvarea acestei culturi.

Dar noi înţelegem discuţiuni ample, înţelegem perfecta obiectivitate şi nu inexactităţi şi insulte. Ori la un curs în amfiteatrul Institutului Babeş, spuneţi că un *grup de turbulenţi* (?) au venit *să vă roage* să nu faceţi lecţie! Cum vine asta? Când vin băeţii să discute, să vă roage, îi numiţi turbulenţi?

Asta pe româneşte am numi-o lipsa unui elementar simţ! Iar mai departe, a fost o fericire că în urmă, *elita studenţimii, medicinişti, în frunte cu distinsul intern Simionescu I.*, (dovedit a fi cel mai intransigent în luptă), *au pornit pe o cale greşită şi-au încetat mişcarea.*

Dovediţi afirmaţia de mai sus cu *date precise şi ne închinăm*, până atunci avem dreptul de a le considera *pure insinuări.*

* * *

Cum vedem scrutând problemul social nu aţi făcut alta, decât ne-aţi dat imaginea unui inginer disecând un cadavru; unde însă ne simţim datori să vă răspundem, e asupra rolului gazetei noastre, a *„Cuvântului Studenţesc"*, pe care nu *l-a înăbuşit* nici *prigoana autorităţilor*, nici *boicotul jidănesc* şi cu atât mai puţin *inofensivele d-tale critici şi aprecieri.*

Fără îndoială scumpe intelectual, suspendarea ilegală a ziarului nostru va dat clipe de fericire în cârdăşia celor care vă dă ospitalitatea pentru a vă publica articolul şi cu care azi *desigur că protestaţi contra opririi de a ne inunda ţara din afară a broşurelor iredentiste.*

In cazul d-voastră, a spune că ziarul nostru seamănă, mai mult cu un pamflet, e a vorbi de funie în casa spânzuratului. *Că insultăm* pe minoritari şi în special *pe evreii obraznici, e o chestie de conştiinţă* şi nu ne sfiim de a afirma că insultelor presei jidăneşti noi nu le-am răspuns cu acelaşi măsură şi că în ori ce caz, dacă am biciuit fără cruţare *minorităţile declarate duşmane ţării* şi nu am înjurat ca surugii după cum eşti plătit, cum e cazul ziarului la care scrii — pe liberali, poporanişti, ţărănişti, etc., etc.

Apoi găsim de *a noastră datorie de a lovi* în special pe acei *ce sunt români sau străini după cum bate vântul.... internaţionalismului.* Cu naivitate continuaţi: „acest *pretins* organ al studenţimii", Cum pretins, dacă este, d-le doctor? Nu ştiu ce găsiţi de vină în faptul că se citesc, doar de acestea sunt scrise, fraze îndrăzneţe, poate va descoperit ceva neplăcut anturajului d-voastre? Şi în urmă; o totală lipsă de respect, de disciplină şi de orientare în public, etc. etc. Unde e lipsa unei *orientări în public, când până la începutul mişcării* şi implicit, *al apariţiei ziarului nu se vedea imensitatea pericolului evreesc* care ameninţă să ne sugrume, unde e *lipsa unei discipline* când s'au dovedit că *suntem o forţă*, că am croit un larg făgaş în care am tras cu noi, *atâţi d-ni profesori?* Prin „Cuvântul Studenţesc" *ne-am afirmat* cu tărie *convingerile noastre cinstite*, ne-am *făcut cunoscuţi şi iubiţi mulţimii*, afară dar celor din Sărindar şi Văcăreşti.

Să credeţi d-le profesor că la începutul noului an şcolar, mai târziu, sau mai de vreme, *studenţimea dela medicină*, de elită (?) şi turbulentă (?) dar iubită şi respectată de cei mulţi, *îşi va impune voinţa aşa cum a mai dovedit în ocaziuni trecute.*

Laion

Taxele şcolare

Ministerul Instrucţiunii Publice anunţă că, conform ultimelor dispoziţiuni, nu se va putea pretinde elevilor din clasele bugetare, taxe mai mari ca 500 lei pentru cursul inferior şi 800 lei pentru cursul superior. Răul în parte e curmat. Totuşi lucrul mai are încă o faţă. In clasele extrabugetare, direcţiunile pot ridica taxele la strictul necesar, pentru acoperirea cheltuelilor acestor clase. Strictul necesar întrece de obicei suma de 2000—3000 lei, pentru un elev.

O donaţie

„Credinţa fără fapte, moartă laste" zice Mântuitorul şi cum vremurile de astăzi cer o mai mare şi instruită îndrumare a norodului celui de jos — din rândurile căruia am eşit şi eu, am găsit că prielnic lucru este *o dare din avutul meu partea care poate înlesni celor de jos învăţătura cărţii*, zice d-l Spiridon Irinescu în al său act de donaţie din 8 Septembrie 1921.

In acest scop am dăruit pe veci „Casei Şcoalelor şi Culturei Poporului", clădirea mea din satul Tupilaţi, judeţul Roman, alcătuită din 12 încăperi, aşezată pe un teren de 2000 m. p., pentru a se aşeza în aceasta Şcoală primară şi Grădina de copii din acest sat;

Actul de donaţie semnat de subsemnatul *Spiridon Irimescu, proprietar din sus numita Comună, a fost autentificat de Grefa Tribunalului Iaşi şi transcris la Grefa Tribunalului Roman cu No. 35521 din 22 Septembrie 1921*, dată când revizorul şcolar al judeţului, în urma intervenţiei mele a instalat şcoala respectivă neexistentă până aci, complectă, continându-şi cuvenitul scop şi azi.

Unul din aceste acte autentice, a fost trimis de subsemnatul Ministerului de Instrucţie publică pentru dresarea cuvenitelor acte de luare în primire a acestui locaş, cu rugămintea de ai face în acelaş timp şi inaugurarea oficială.

Acte care deşi au trecut doi ani de zile în nerezolvare, neînţelegând cauza, deşi *în nenumărate rânduri am intervenit pe lângă cei în drept*, însă fără nici un rezultat: căpătând o promisiune de alt fel dela *d. Ministru Dr. Angelescu* împreună cu d-nii *Secretar G-ral Valaori şi Ghiţescu* în luna Septembrie anul trecut, chiar în casa mea, cu ocazia inspecţiunilor şcolare prin jud. Neamţ, *făgăduindu-mi că în câteva zile voi primi* Decretul *respectiv şi că va da ordin în consecinţă pentru luarea în primire şi inaugurarea şcoalei.*

Trecând timpul destul de lung, promisiunea încă dată uitărei, am reamintit d-lui ministru prin câteva scrisori, rugându-l din nou pentru accelerarea acestor formalităţi, văd însă cu regret că nu se dă nici un curs acestei afaceri, adusă în ajutorul celor mici şi cu un scop bine determinat.

Am însă satisfacţia că am putut face ceva chiar fără ajutorul celor cărora le-am donat şi care totuşi nu au binevoit nici până azi a rezolva cererea mea.

Fie ca fapta pe care am făcut o să fie pildă celor mulţi, pentru a veni în ajutorul copiilor şi fiilor ţării.

Cifre Elocvente

Pericolul jidovesc creşte

Lăcustele Jidoveşti flămânde din alte părţi, dau mereu busna peste graniţele ţărei noastre, cu paşapoarte în regulă sau furişându-se printre grăniceri cu ajutorul contrabandiştilor, — în timp ce pumuntenii cari şi-au făcut sumele, au prins curaj ne ameninţă mereu cu Liga Naţiunilor pentru netoleranţă.

Creşterea numărului:

In anul	1851	avem în ţară	26.080	jidani
„ „	1870	„	47.754	„
„ „	1888	„	67.418	„
„ „	1890	„	82.717	„
„ „	1919	„	1.590.000	„
„ „	1923	avem cu aproximaţie cu mult peste 2.000.000.		

Erau la noi, şi cu toate mişcările antisemite, dela oraşe, numărul jidovimei creşte mereu. Vom vedea ce va fi când se vor răscoli şi satele, sătule de obrăznicia, făţărnicia şi specula jidovească.

Valuta pentru Studenţi

200.000.000 lei cheltuiţi cu schimbul de valută

Anul acesta au fost admişi la acordare de valută 470 de studenţi dintre cari:

Români 260
Jidani 213

Au fost respinşi la acordarea de valută 175 dintre cari:

Români 95
Jidani 80

Cu schimbul valutar s'au cheltuit de stat 68.000.000 lei în 1921 — şi 200.000.000 lei în ultimii trei ani,—pentru a susţine în străinătate câţiva studenţi dintre cari aproape jumătate sunt jidani.

Suma alocată pentru ministerul de instrucţie, ca fond de construcţii este de 200 milioane anual acesta. Prin urmare, pentru o ţară întreagă care numără 14 milioane de Români nimerite să se cheltuiască mai mult, pentru construcţii într'un an, decât să cheltueşte în străinătate cu câteva sute de studenţi, şi când te gândeşti că jumătate din ei sunt jidani! Iar la noi stau studenţii înghesuiţi, pentrucă universitatea nu se mai termină din lipsă de fonduri.

Iată proporţia de studenţi de-ai noştri la Paris:

Şcolile Technice	28	Români	57	jidani
Licenţă în drept	22	„	24	„
Medicină	32	„	54	„
Chimie	5	„	15	„
Total . . .	87	Români	150	jidani

I. S.

Premiile Academiei Române

Academia Română a pus la concursuri, pentru sesiunea generală din Iunie 1924, următoarele premii:

1) Pentru lucrări publicate:

Premiul Năsturel, de 4000 lei, se va da pentru cea mai bună carte apărută în 1923, indiferent de conţinut.

Premiul Adamachi, de 5000 lei (divizibil), se va da pentru scrieri literare sau filologice, publicate în anii 1921, 1922 şi 1923.

Premiul Dr. C. Păcuraru-Bianu, de 10.000 lei, se va da pentru o scriere literară sau filologică apărută în anii 1920-1923.

Premiul Grigore C. Angelescu, de 4000 lei, se va da pentru o scriere istorică, filozofică sau juridică publicată în 1923.

Premiul Constantinide, de 4000 lei (divizibil), se va da pentru scrieri sociale sau istorice publicate în anii 1921—1923.

Premiul Lazăr, de 5000 lei, se va da pentru o scriere cu conţinut ştiinţific tipărită în anii 1922-1923, sau pentru o invenţiune ştiinţifică făcută în aceiaşi ani.

2) Pentru lucrări în manuscris hotărâte de Academie

Premiul Năsturel, de 5000 lei, se va da autorului celei mai bune lucrări despre „Elementul slav în dialectul aromân".

Premiul Al. Bodescu, de 1500 lei, se va da pentru cea mai bună lucrare despre „Opera literară a lui Caragiale".

Premiul Al. I. Cuza, de 20.000 lei, se va da pentru cea mai bună lucrare despre „Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor".

Premiul Regele Ferdinand, de 10000 lei, se va da pentru cea mai bună lucrare despre „Viaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său".

Premiul Funcţionarilor C. F. R. din Bucureşti, de 6000 lei, pentru cea mai bună lucrare despre „Drepturile funcţionarilor publici faţă de stat".

Premiul Eliade Rădulescu, de 5000 lei, se va da pentru cea mai bună lucrare despre „Examinarea critică a teoriilor privitoare la desvoltarea stării ţărăneşti la Români".

Premiul Adamachi, de 5000 lei (divizibil), se va da pentru cele mai bune lucrări cu subiectul „Contribuţiuni la studiul caracterelor antropologice ale ţăranului român".

Premiul Toncoviceanu, de 1000 lei, se va da pentru cea mai bună lucrare despre „Grefele ţesuturilor moarte".

Premiul militar General Ioan Carp şi Maria Carp, de 7000 lei, se va da pentru cea mai bună lucrare cu subiectul „Principii şi metode pentru educaţiunea naţiunii în vederea viitoarei organizări militare a României Mari".

Premiul Dacia-România, se va da pentru cea mai bună lucrare despre „Importanţa socială a asigurărilor de capitaluri şi de rentă".

Un mare număr de premii, pentru subiecte date în diferite domenii, sunt destinate a se acorda în 1925, 1926 şi 1927. Doritorii de a concura pot cere Catalogul Premiilor dela Cancelaria Academiei.

Inscrierile la premiile destinate pentru publicaţii se fac printr'o cerere adresată Preşedintelui Academiei, în care se va arăta premiul la care autorul doreşte a concura, însoţită de 15 exemplare din lucrare.

Un autor nu poate prezenta aceeaşi scriere la mai multe premii nici diferite scrieri la diferite premii.

Manuscrisele, la premiile cu subiecte date, se vor prezenta fără nume de autor, purtând o deviză sau motto. Ele vor fi însoţite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza sau motto de pe manuscris şi în care se va afla închis numele autorului.

Măria sa Rabinul

Corespondentul nostru din Bucovina ne trimite spre publicare următoarele:

Jidovii prin ajutorul instrumentului lor banul, pot pătrunde şi pot avea influenţă ori unde. Aşa de exemplu pe linia ferată Grigore - Ghica - Vodă - Vijniţa din cauza podului pe Ceremuş care se repară trenul merge în fiecare zi, numai seara.

In ziua de 7 Sept. trebuia ca Rabinul să şi viziteze turma sa din Vijniţa. In această zi probabil că podul s'a reparat complect că Măria sa rabinul cu toată suita sa, o turmă întreagă de perciunaţi, a plecat cu un tren de dimineaţă pentru ca să nu se obosească seara, trenul ajungând după miezul-nopţii. Intrebăm autorităţile ceferiste dela centru dacă au cunoştinţă de schimbarea mersului trenurilor în această regiune întocmită de d-l Director Regional din Cernăuţi are puteri nelimitate şi poate chiar şi suspenda trenurile pentru creştini când jidanii sunt în sărbătoare. Căci probabil pentru a nu turbura liniştea încornoraţilor când se roagă, d-l Director Regional a găsit cu cale ca în ziua de 11 Septembrie sărbătoare mare pentru perciunaţi, să suspende trenul Grigore-Ghica-Vodă-Vijniţa.

Intrebăm pe d-l Director Regional precum şi organele ceferiste dela centru dacă s'ar cere într'o zi de către creştini într'o sărbătoare suspendarea unui tren, li se va satisface cererea. Desigur că da, dacă vor despăgubi Statul (?) cu venitul din acea zi adus căilor ferate, după cum desigur a făcut şi Măria sa rabinul (?)

Cei ce au urechi de auzit să audă, că va veni ziua de apoi când Domnul va alege şi va pune pe creştini la o parte să trăească în pace iar pe păgâni şi păgâniţi îi va pune la locul lor de cinste.

INFORMAŢIUNI

Fiind informaţi că persoane interesate caută în mod tendenţios să speculeze articolul nostru: „Durerile Românilor Macedoneni", dând să înţeleagă că cel vizat în acel articol ar fi d-l profesor universitar Juliu Valaori, precizăm că sus numitul articol nu se referă întru nimic la ilustra persoană a binefăcătorului aromân J. Valaori, ci la cei ce întotdeauna l'au indus în eroare, speculându-i buna credinţă.

——

Studentul Al. Pârvulescu dela teologie, pierzând insigna No. 94, Seria A, se publică conform statutului. Cel ce a găsit-o e rugat a o depune la centru.

——

Cercul Stud. „Peneş Curcanul"
Vaslui

No. 32 din 5 Septembrie 1923.

Rugăm a se insera în ziarul „Cuvântul Studenţesc" următoarele:

I. Cercul Studenţesc „Peneş Curcanul" din Vaslui nu recunoaşte organizaţia „Viaţa Studenţească" şi nici „Asociaţia Cercurilor Judeţene".

II. Recunoaştem ziarul „Cuvântul Studenţesc" ca organ oficial al studenţimii române creştine, luptând pentru câştigarea revendicărilor noastre.

Preşedinte, (ss) **Popescu**
Secretar, (ss) *I. Foliade.*

——

D-l I. Mihălcescu profesor la Facultatea de Teologie din Bucureşti este hirotonisit preot de către Inalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul Primat, în ziua de 21/8 Septembrie 1923 la Biserica Amzei.

——

Abonamente de onoare

Mulţumind călduros persoanelor care înţeleg să ne ajute băneşte ziarul prin avansuri de bani, deschidem rubrica abonamentelor de onoare în care vor fi înscrişi toţi cei care vor binevoi a ne da un plus peste costul normal al abonamentului.

Inginer G. I. Deciu . 1000 lei
D. Popescu com. Piteşti 200 lei

Credem că se vor mai găsi buni români care să urmeze gestul celor de mai sus.

——

Rugăm pe cei ce ne trimet articole pentru ziar a le scri numai pe o singură faţă, citeţ şi cât mai concis.

——

Dentistica în mâinile şarlatanilor

Zilele trecute a avut loc un congres al medicilor Stomatologi din întreaga ţară. O delegaţie compusă din 3 medici şi preşedintele Soc. Stud. în medicină din Capitală s'a prezentat d-lui Ministru al Sănătăţii publice cu un protest contra abuzurilor cari s'au făcut la recentele examene de „dentişti", vom reveni pe larg.

O delegaţiune de studenţi dela facultatea Juridică din Oradia Mare s'a prezentat Marţi 18 Septembrie a. c., d-lui Prim-ministru pentru a trece pe seama Universităţii ce se va înfiinţa în acel oraş, fosta şcoală de cadeţi şi şcoala de jandarmi, spre a fi amenajate în căminuri şi cantine pentru studenţi, înaintând şi un memoriu.

In acelaş timp s'a intervenit şi la d-l Burileanu, directorul învăţământului superior, pentru a înfiinţa o cantină chiar din acest an. D-l Director a admis cererea, rămânând ca d-l Decan, de a cărui dragoste pentru studenţi nu ne îndoim, să facă tot posibilul pentru funcţionarea cantinei cu începerea noului an şcolar.

——

Ni se comunică din sursă sigură că în Ardeal sunt 8 autorizaţiuni de trupe de teatru ambulant maghiare şi numai 2 trupe româneşti. De ce această disproporţie? D-l Inspector al artelor are cuvântul.

——

Târnosirea bisericii ortodoxe din Sofia s'a amânat pe o dată ce se va anunţa ulterior.

Cine reprezintă „Cuvântul Studenţesc"

Reprezentanţii autorizaţi în orice chestiuni faţă de autorităţi şi public sunt numai d-nii:

D-tru Ghiţulescu şi **I. Lăzărescu**, pentru partea redacţională

E. Săvinescu, pentru ad-ţia ziarului.

Del-Nevo, pentru chestiunile privitoare la casierie.

Tipografia „Steaua", strada Vasile Lascar, 40 bis.—Bucureşti.

Girant responsabil. Buşilă Eugeniu